

SERENISSIMO CÆLÆSSIMOQUE
PRINCIPIS AC DOMINI
FRIDERICI AVGVSTO

AVGVSTISSIMO
VIRI
CÆLÆSSIMO

CELESTINIUS

UNIVERSITAS LIBERARVM DISCIPLINARVM

J. 14 69

Vd
3500

SERENISSIMO CELSISSIMOQVE
 PRINCIPI AC DOMINO
 DOMINO
FRIDERICO AVGVSTO

DVCI SAXONIAE
 S. R. I. ARCHIMARESCHALLO ET ELECTORI

RELIQVA

NVTRITORI SVO INDVLGENTISSIMO

INTER SOLEMNIA FIDEI IVRANDAE

PIETATEM ET OBSEQVIUM

TESTATVR

CELSITVDINI EIVS

VNIVERSITAS LITTERARVM LIPSIENSIS.

A. R. S. MDCCLXIX. DIE II, MAIL

SERENISSIMO OMNINO
PRINCIPIS AC DOMINO
DOMINO
FRIDERICO AUGUSTO

DUCI SAXONIAE
S. R. I. ARCHICAMERARISCHALLO ET ELECTORI

REACTA

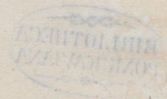
INSTRUMENTI SVO INDULGENTISSIMO

INTER SOLEMNIA FIDELITER

ACTUM ET OBSERVATUM

ACTUM

CELSITUDINI SVIS

UNIVERSITAS LITTERARVM LIPSIENSIS

A. D. MDCCLXXIII. DIE 11. MARI

Quis, o Camoenae dicite, ciuium
Quis plautus auras perfonat inlolens?
Auditis? vrbem complet omnem
Vox populi gratulantis vna.

Mufco perenni Pliffa virens caput
Attemperatis fluctibus exferit,
Feflosque laetae ciuitatis
Aure bibit patula triumphos.

Infite vero, gens pia, plaufibus,
Aurora bigis in rofeis diem
Aduexit omni Gangis auro
Duplice lumine cariorem.

Descendit alto LVX et AMOR tuus
AVGVSTVS ad te fronte deus throno,
Vultuque subridente laetas
In populi vocat ora mentes.

Sic cum propulsis Sol aquilonibus
Primo reducit vere Fauonios,
Natura deterfis pruinis
Per tepidos reuiuificat agros;

Per prata multo flore virentia
Certant amoeno murmure riuli,
Rurfusque dulces quas querelas
Dedidicit Philomela tentat.

Inter choreas rustica mutuum
Veri reducto pubes Io canit;
Nos reddito feliciores
PRINCIPE gaudia non canemus?

En! fausta tellus, vnde pedem refert,
Vestigiorum flore virent notae;
Per rura, per vicos, per vrbes,
Gaudia terga premunt cunctis.

Solae sub vmbriis Pierides suis
Ingrata carpent otia, Saxonum
Dum prouocati mente plausus
Flammiferum feriunt Olympum?

Non tam Camoenis ferrea pectora
Natura fecit mollibus in pios
Motus; vt ad Titanis ignes
Mella fauis liquefacta stillant.

Delubra nuper monte super sacro
Phoebi recluso limine vidimus,
Centum per aras thus Sabaeum
In tremulo crepitabat igne;

Festa tonabat voce frementium
Testudo templi; thuris ab orbibus
Fumantis arrisit sereno
Pax, Heliconis amica, vultu.

Mox et sonorum pariete barbitum
Oestro calefcens Melpomene rapit,
Et dulce neruos ad trementes
Fudit ab ore melos profundo:

Olim dederunt fidere prospero
Di scepra Tito summa Quiritium,
Vt esset omnis, quem regebat,
Deliciumque decusque mundi.

Nunc Saxo Titus Saxoniae regit
Clemens habenas, tradite, tradite
Gentes, coronis mille digno
Imperium maris atque terrae.

Sed nil coronae regnaque gentium
Addunt honori maxima principum;
Non mutuata luce splendet
Ipsa sibi decus omne virtus.

Quot non tyrannos Perfidis improbos,
Qui iura centum gentibus et mari
Scripsere fines, sempiternis
Nox inhonesta premit tenebris!

At qui togatam Romulidum manum
Flectebat aequis imperiis Numa,
Exemplar orbi nascituro,
Tempora donec erunt, manebit.

Diuina virtus et sapientia
Expers sepulcri dis hominem inferunt,
Hoc, Saxones, hoc vester arcto
Tramite tendit ad astra Titus.

Gens fida fidis edita patribus
I nunc PARENTI daque fidem tuo,
Vitam libenter, si requirat,
Fundere purpuream parata.

Nos, nos, Sorores, quidquid habent boni
Arces deorum, PRINCIPIS in finum,
Sanctas ad aras prouolutae,
Vnanimi prece deferemus.

Descende caelo, Pax, et amabilem
In FRIDERICVM deplue copiam,
Terrisque circum fructuosam
Infere Saxonice olivam.

Discordiarum bellua centiceps
Exclusa circum limina frendeat,
Inque ultimas effundat oras,
Fundere si libeat, furorem.

Dum praeliantes funera civium
Densant cruento cuspide barbari,
Dum rura vastant, vrbiumque
Moenia deiiciunt et arces;

Late per vrbes Saxonice quies
In sancta iungat foedera civium
Dextras, opes per tecta cornu
Copia distribuat benigno!

Rumpantur amplis messibus horrea,
Nec spem coloni diuidat annuam
Praedator hostis; tuta vertant
Arua, suo domino, iuenci.

Quam nos sub vmbra praesidii TVI,
AVGVSTE, si vel fulgura dividant
Vtrinque nubes, TE futuris
Gentibus impaudae canemus!

10 3500 P.

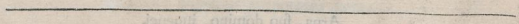
X3389436

VD
18

Sol o TVORVM candide finium, caelo sibi
Pectusque gentis, Di TIBI quam TVIS
Felicitem praebuisti,
(Quis tribuat meliora?) reddant!

At reddiderunt; vna dies toro
Quae nuptiali iunxit AMALIAM,
Nil orbe toto, quo careres,
Quod cuperesue, boni reliquit.

Multos per annos viuite mutui
VOBIS amoris mutua praemia,
O mille vitis, mille digni
Imperiis, PATRIAE PARENTES.

LIPSIAE
EX OFFICINA BREITKOPFIA.

AVGVST. II. VII. 1818.
Vindob. n. 1. 1818.
(Sensu inuicem conueni)

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

Vd
3300

SERENISSIMO CELSISSIMOQVE
PRINCIPI AC DOMINO
DOMINO
FRIDERICO AVGVSTO

DVCI SAXONIAE
I. ARCHIMARESCHALLO ET ELECTORI

RELIQVA

ITORI SVO INDVLGENTISSIMO

INTER SOLEMNIA FIDEI IVRANDAE

RETATEM ET OBSEQVIVM

TESTATVR

CELSITVDINI EIVS

DEVOTA

VERSITAS LITTERARVM LIPSIENSIS.

A. R. S. MDCCLXIX. DIE II. MAIL.

